

Dagbog Indlandsisen 2015

Guide Robert Mortensen

Hilsen fra gutterne

skrevet af [Erik](#) d. 27. marts 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Der er fuld gang i pakningen. Da de 3 deltager kom i dag.

Vi har lidt test af teknik de næste par dage, da vi har fået nyt system

3 Dage til start

skrevet af [Erik](#) d. 28. marts 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

De dage her går med at pakke mad. Alt skal pakkes specielt i små fryseposer.

Morgenmad, havregryn eller mysli, med mælkepulver, protein pulver, mv. I løbet af dagen på isen skal der meget energi til så der er snackposer, en dag med "slik" en dag med "nøddemiks" som vi igen selv blander, ca. 350 gram og 12 kiks.

Til middag er der havregryn og til aftensmad pakkes der frysetørretmad ud fra egne opskrifter.

Drikke er saft, cacao, kaffe og the.

I mellem skal der øves rutiner.

Vi arbejder forsat med teknik

1 dag til start

skrevet af [Erik](#) d. 31. marts 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Først beklager vi at der ikke kommer opdateringer, og der kommer en masse test. Det ny satellit system driller, og vi håber at få det løs snart.

De to sidste dage, er der blevet pakket mad færdigt. Så er der øvet skiteknik, teltopsætning, march, pakning af pulk, brænder teknik, så de kan komme ind i teltet. Der er set på nødudstyr, medicin og alt hvad der er med, så alle ved hvad der er med og hvordan det skal bruges.

Det handler om at øve, øve og øve. Det giver rutin og meget vigtig det samme sprog, så når der kommer storm, ved alle hvad man gør. Skal man hjælpe hinanden, ved man rækkefølge i alting.

Så er alt fælles grej blevet fordelt og vejret ud. Nu går det snart mod isen, hvor de næste dage, skal trænes ved isen og gåes op med lidt depot, osv. herfra starter turen for alvor.

God dag

I dag er det afgang mod indlandsisen

skrevet af [Erik](#) d. 31. marts 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

De køre i dag mod isen. Det er en ubeskrivelig flot tur. Især når de ved at de ikke skal tilbage, men over den stor klump is der ligger foran dem.

De næste dage skal de træne, og gå depot op.

Vejen til isen

skrevet af [Erik](#) d. 31. marts 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Vejen til Indlandsisen blev lavet i år 2000. Volkswagen skulle test deres biler i ekstrem kulde. Så de lavede 37 km vej ud til isen og en 80 km test bane på isen.

De lukkede ned efter 4 år. Vejen på isen er væk. Men de 37 km til isen bruges i dag til turister.

Det er en smuk tur igennem meget varieret terræn.

Prøv det engang



Venter bussen

skrevet af [Erik](#) d. 31. marts 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Morgen starter lidt hårdt. Deltagerne er pakket og klar. Men bilen er frossen og de skal op til bussen, der er lejet til at køre dem ud. Så de må efterlade bilen, undskyld Holger. Nu er det snart

Første dag på vores rejse

skrevet af [Erik](#) d. 1. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Første dag på vores rejse

Så kom vi af sted! Og vi kunne ikke have ønsket os en bedre start! Vi blev hentet ved vores hytte af en stor 4-hjulet lastbil kl. 09 og kl. 11 stod vi med udsigt over Indlandsisen. Ærefrygten satte ind med det samme da vi så det frosne ishav bølge så langt vi kunne se. Det ligner ikke umiddelbart et sted man bør trække en pulk hen over! Vi fandt hurtigt opkørslen til bræfaldet og efter 1 time måtte vi have jern under fødderne for at kunne stå fast på isen. Den ene pulk blev spændt af og vi har måtte gå vendelæs hele dagen. Af og til tror man ikke det er muligt at komme frem, det går op og ned og isskopperne tårner op. Nu ligger vi mørbanket, men tilfredse efter efter en dag i islabyrinterne.

Over and out – Robert

Dag 1 i bræfaldet

skrevet af [Erik](#) d. 1. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)



Dag 1 – Første dag på vores rejse

Så kom vi af sted! Og vi kunne ikke have ønsket os en bedre start! Vi blev hentet ved vores hytte af en stor 4-hjulet lastbil kl. 09 og kl. 11 stod vi med udsigt over Indlandsisen. Ærefrygten satte ind med det samme da vi så det frosne ishav bølge så langt vi kunne se. Det ligner ikke umiddelbart et sted man bør trække en pulk hen over! Vi fandt hurtigt opkørslen til bræfaldet og efter 1 time måtte vi have jern under fødderne for at kunne stå fast på isen. Den ene pulk blev spændt af og vi har måtte gå vendelæs hele dagen. Af og til tror man ikke det er muligt at komme frem, det går op og ned og isskopperne tårner op. Nu ligger vi mørbanket, men tilfredse efter efter en dag i islabyrinterne.

Over and out – Robert

Dag 2

skrevet af [Erik](#) d. 2. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)



Dag 2 – Endnu en smuk dag i bræfaldet

Det er helt surrealistisk det her, ja det er slet ikk til at fatte, sådanne udråb får man mange når man går op gennem bræfaldet sammen med David, Alexander og Jens Peter. Igen i dag skinnede solen fra den skyfri himmel! Labyrinten fortsætter og de mange højdemeter kan mærkes i stængerne, når man trækker de tungt læssede pulke op og op og op og ned.... Men frem kommer vi stille og Roligt. De sidste par dage har vi tumlet rundt i isbølgerne. Ofte ser det helt håbløst ud, men vi finder altid en vej igennem. Og i dag kunne vi flere gange gå med begge pulke efter os. Vi startede dagen med -27 og sluttede med bare ærmer og kasket. Robert diskede op med påskelækkerier i form af påskeæg, chokoladeskildpadder, kransekage og Baileys, og således lettet for 1 1/2 kg på pulken. Livet er herligt.

Robert

Dag 3 – Snart slut på bræfaldet

skrevet af [Erik](#) d. 13. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Vi startede dagen i det fineste solskin. Natten var relativt lun med -15 grader, så flere af os måtte lufte lidt ud i soveposen. Vi har gået en del højdemeter i dag, men ispuklerne ligger efterhånden bag os. Det blev derfor også dagen, hvor vi for første gang fik ski under fødderne! Vi var alle glade for at slippe for steigjernene, men desværre fik vi ikke lov at gå langt, da der blæste op. Det blev generelprøven på, om drengene kan håndtere teltopsætning i stormvejr, hvilket de klarede perfekt. Nu ligger vi i posen og hygger, og vi glæder os til en hel dag på ski... Hvis vinden altså ligger sig... Over and out.

Robert

Dag 4 – med en ordentlig ski på

skrevet af [Erik](#) d. 13. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Vinden tog af i løbet af natten og vi kunne således klikke i skiene og begive os ud på den første hele dag med planker under fødderne. Det meste af dagen var sigten dårlig, men fører var fint, så trods de stadig tunge pulke på 90 kg+ og lidt modbakker, fik vi tilbagelagt 24 km. Vi var også lidt møre da vi slog lejr, men stemningen i top. Solen kom frem den sidste time, og gutterne fik for første gang lov til at prøve, hvordan det er at gå forrest. Resten af turen kommer vi til at skiftes til at gå 15 min foran, og på den måde laver vi rulleskift som et andet cykelhold. De sidste ispukler og dermed også bræfaldet forsvandt bag os i dag, nu venter næste store milepæl 142 km fremme ved DYR 2. Over and out...

Robert

Dag 5 – Sol og hvide horisonter

skrevet af [Erik](#) d. 13. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Så blev det dag 5 på vores tur, og hvilken dag! Vi startede morgenen med minus 25 og en lille bidevind i ansigtet. Solen har stået højt hele dagen, og for første gang kan vi rigtig få indtryk af de hvide horisonter, som bliver det eneste vi ser de næste 3 ugers tid.... Lige på nær den nedlagte radarstation DYE 2, som vi ankommer til om 121 km. Vejrudsigten lover stærk vind i morgen eftermiddag, så vi holder øje med vejrtegnene, og slår muligvis lejr tidligt. Lige nu

ligger vi alle i teltet mens Jens Peter kokkerere, maverne rumler ovenpå de 21 km march :o)
Det var alt for nu.

Robert

Dag 6 – Hviledag/vejrfast

skrevet af [Erik](#) d. 13. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Som nogle måske har bemærket, bevæger GPS'en sig ikke sænderligt i dag. Vi vågnede til 12-14 m/s og en varsel om kuling senere på dagen. Gutterne har gjort det rigtig godt de første 5 dage og vi er rigtig godt med på planen, så i stedet for at gå ud i vinden, blev vi i teltene. Dog måtte vi først ud og bygge nogle ordentlige vindmure, så teltene ikke rusker for meget når vinden kommer. Paradoksalt nok lagde vinden sig lige som vi havde færdigbygget vores fine forsvarsværker. Vi blev enige om, at den gode gamle med paraplyen også gælder på indlandsisen, tager du den ikke med, begynder det at regne, og omvendt. Vind eller ej, vi er klar i soveposerne. Hvilen var tiltrængt og tiden blevet brugt på at opdaterer dagbøger, sy udstyr og ÆDE! Vi er klar til endnu en tørn i morgen.

Robert

Dag 7 – Bidevind og brændende kærlighed

skrevet af [Erik](#) d. 13. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Så kom vi på farten igen. Efter en velfortjent dag på langs, fik vi idag tilbagelagt 22,6 km med den strideste vind lige i ansigtet. Vinden gjorde det vanskeligt at komme frem, så vi er ganske godt tilfredse med de 20+ i bogen. Vinden var stadig stærk da vi stoppede dagens march, så vi hjalp hinanden med at bygge vindmur og slå telte op. Nu er der bare 98 km til DYE 2. Vi går stadigvæk en del opad, men den værste stigning er bag os nu, og vi ser frem til lidt fladere terræn og taler ofte om, hvor dejligt det bliver om nogle uger, når pulkene bliver lette. Til aften var der brændende kærlighed på menuen, slædehold 2 (Alexander og David) havde tryllet med gryderne og stemningen var munter i teltet. Nu er det bare at få fyldt termokanderne, så vi kan blive klar til endnu en tørn.

Robert

Dag 8 – En dag i White Out

skrevet af [Erik](#) d. 13. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

En hel dag i White out, så har vi prøvet det. For dem som ikke ved, hvad det er, så kan man prøve at holde et hvidt stykke papir op foran snuden, sådan har vores udsigt været hele dagen. Kompasset har derfor været på overarbejde. Tankerne får lov at flyve sådan en dag, og det er jo egentlig meget sundt. David og Alexander mener, at de ville være fortabte uden deres lydbøger til at holde tankerne beskæftiget. Jens Peter derimod er af den gamle skole, og mener det er sundt at lytte lidt til sine egne tanker, han føler det næsten som meditation. Jeg selv har derimod fået hold i nakken af af glo på kompasset, som er spændt fast på min sele nede i naglehøjde. Således gik det, at vi tilbagelagde 22.4 km og til aften fik vi en suveræn gryde kylling karry, som undertegnede fik rørt op...

Robert

Dag 9 – Solen er tilbage

skrevet af [Erik](#) d. 13. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Vindstille og solskin, ikke det værste vejr at stå op til! Og teltene blev slået ned med rekordfart. Vi skal gerne være klar til start kl. 0930, men i dag kunne vi sætte igang allerede 0918. Vinden tog til i løbet af dagen, og nyfalden sne gjorde det sejt at komme frem, vi tog en ekstra time foran pulken for at kompensere, så vi var ualmindeligt trætte, da vi stoppede kl. 1800. Stemningen i teltet fejlede til gengæld ikke noget, da der blev serveret brændende kærlighed... Igen 😊

Robert

Dag 10 – En hæsblæsende dag

skrevet af [Erik](#) d. 13. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Føj for en dag, vinden har blæst lige i ansigtet med 10-13 m/s og sigten har været ca. 100 meter. Vi har alle gået med ansigterne pakket ind, og pauserne skal bare overståes, da man lynhurtigt bliver kold. De sidste dage har generelt været kolde, -32 om natten, og om morgenen tager vinden til. Men gutterne gør det godt, og de er gode til at passe på hinanden... Selvom der engang imellem ryger et bandeord eller to ud af munden på dem,

især når de skal sidde med bar rumpe i fygesne, finder de altid det gode humør frem igen. Vi går ca. 22-23 km om dagen for tiden, hvilket er lige efter bogen.

Robert

Dag 11 – DYE II i horisonten

skrevet af [Erik](#) d. 13. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

I dag var så dagen, hvor vi håbede endelig at skulle se den berømte radarstation, der blev bygget af USA under den kolde krig, for at holde øje med russisk aktivitet under den kolde krig. Med 33 km igen, havde vi en lille forhåbning om at nå frem på denne vores 11 dag, hvis gav den en skalle. Men føret er stadigvæk trægt, og pulkene glider ikke helt som vi gerne vil, så efter 22,5 km var det slut og tid til at gå i teltet. Vinden har igen i dag blæst mod os, så vi glæder os snart til forhåbentlig roligere vejr, hvor man igen kan nyde turen.... For det gør vi, også på de sure dage!! Men lidt sol og en vindstille dag er snart kærkommen. Vi sluttede dagen 10,3 km fra DYE II, og kan her til aften lige ane den bag snefygningen i horisonten. Vi glæder os til i morgen, hvor stationen skal indtages.

Robert

Dag 12 – DYE II og lidt hvile

skrevet af [Erik](#) d. 13. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

At vinden blæser i ansigtet er snart ved at være hverdag, og med stationen i sigte var der god energi på gutterne. I dag havde vi bare 10,3 km at tilbagelægge, og de 2 1/2 time blev blandt andet brugt på individuelle samtaler. Alle har det godt, benene trænger selvfølgelig hvile, så alle var enige om, at lidt sightseeing var sagen. Stationen nærmede sig gradvist, og da vi endelig kom frem, viste den sig noget større end forventet. Her har godt 50 mand gjort tjeneste i verdens måske mest øde sted. Vi så hvor de har sovet, vi så baren, messen og køkkenet, og vi nød udsigten fra den store radarkubbel. Da vi havde tilfredsstillet vores nysgerrighed, gik vi ned og slog lejr. I dag genvejede vi alle pulkene, og fik omfordelt grejet, så alle trækker det samme. Til aften fik vi vel nok turens bedste måltid mad. Birthe, som har sørger for os mens vi var i Kangerlussuaq, havde været så sød at skære 8 moskusbøffer til os, som blev tilberedt med kartoffelmos med en hel pakke smør.... Wow det gjorde godt i maverne... Nu ligger vi alle veltilpasse og prutter i teltene, klar til endnu en dag i morgen.

Robert

Dag 13 – Halv hviledag og 5 dage til Summit

skrevet af [Erik](#) d. 13. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

GPS'en har ikke bevæget sig synderligt i dag, 12 km kunne det blive til, og de blev tilbagelagt med 4 km/t og 3 1/2 time inkl to pauser, ny hastighedsrekord... Juhu! Planen var at tage en hviledag ved DYE II, hvis vi var der på dag 11, men det nåede vi ikke, derfor blev det til to halve hviledage, som i øvrigt var fuld fortjent :o) Nu er kompasset sat på 126 grader og Summit, som er det højeste punkt på vores tur. Vi mangler bare at stige ydeligere 200 højdemeter, og så går det nedad derfra og hjem. Om vi kommer til at mærke forskel, det er så spørgsmålet! Dagen i dag bød igen på 10-12 m/s vind, stadigvæk fra syd. Men fordi vi har ændret kurs, får den nu ikke længere i ansigtet, men fra siden. Det er jo herligt, og temperaturen har også ligget i den pæne ende. Alexander vågnede faktisk for første gang i nat, og havde det for varmt!! Vi har endnu til gode at prøve det der medvind, men det nu også det bedste, når man har noget til gode! Snefygningen ligger lavt og lige nu står solen og lyser isen op i røde nuancer mes Dannebrog vejre ude foran teltet. Koppen med kakao står damper, og Alexander har lige slået kæmpe prut!!! Jo vi er ganske godt tilfredse.

Robert

Dag 14 – Soooool og måske den smukkeste dag på turen

skrevet af [Erik](#) d. 14. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Jubii, en hel dag med sol og næsten ingen vind. Det har vi dukket efter længe og i dag kom den så. Vi har set hvide horisonter så langt øjet rækker. Fra og med i dag øger vi gradvist dagsetaperne, så de går fra 8 – 10 timer i løbet af de næste 6-7 dage. Vi skulle på den måde gerne ende med at gå fra 22 til 30+ km. Det passer med, at vi om 4 dage når turens højeste punkt, og derfra går det roligt, men dig nedad. Alexander har lige kaldt, at der er mad om 10 min, så jeg vil hoppe i dunjakken, og løbe ud i blæsten... Mmmm, vi skal have kylling karry :o)

Robert

Dag 15 – Rekorddag på mange måder

skrevet af [Erik](#) d. 15. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

26,5 km på 7 timer effektivt (8 1/2 inkl. pause), kunne det give til i dag. Det giver 3,8 km i timen, med de nu ca. 80-95 kg tunge pulke i selen. Det går næste ikke opad mere, vi gik i dag bare 86 vertikale meter. Vi blev også hjulpet af en frisk vind fra SV, så gav et venligt skub i ryggen. Temperaturen har været i den høje ende med ca. 15 minus. Hele dagen er dig lidt sløret for os alle, den har foregået i total White out. Undertegnet har gået foran med kompasset, og er nu godt øm i nakken af at glo ned på den røde kompasnål i syv stive timer. Jeg måtte tage mig selv i at være tæt på at falde flere gange, fordi der ingen referencepunkter er. Sådant en dag må man gå ind i sig selv, finde gode minder frem, lave planer for fremtiden, eller på anden måde beskæftige sin hjerne, da den Konstant stiller spørgsmålstejn ved, hvad i alverden man har gang i. Så ja, en rekord kedelig dag med rekord mange kilometer og heldigvis i selskab med rekord flinke mennesker. Og nu kalder drengene igen, at der er serveret mad, så jeg er den der er smuttet!

Robert

Dag 16 – Vejrfast

skrevet af [Erik](#) d. 16. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Jeg ligger i soveposen og sover trygt og varmt... Teltdugen begynder at blafre mere og mere intenst. Det første tegn på optræk... Øv tænker jeg, bare der driver forbi, vi skal jo ud og gå i morgen! Det er jo nu vi skal til at æde kilometer! I næste nu får teltet et vindtryk fra siden, så jeg får teltstængerne i hovedet! Wow! Ud af posen med mig, og så er det med at få de tunge ting ned fra tørrenettet. Det næste stykke tid går med at agere støtteelement. Hvad med drengene, har de styr på det ovre i deres telt. Må ud og se til teltene, hvor kommer vindretningen fra? Passer den med de snemure vi fik bygget i går? Holder alle barduner som de skal? Øv, på dunjakke, skibriller og overtræksstøvler... Ude er der mere gang i den end jeg troede, vores telt ligger endnu i læ af snemuren vi byggede igår. Drengene sover tilsyneladende, polarrejser får folk til at sove tungt! Alt er som det skal være, vi har heldigvis forberedt os godt og pulkene står surret i læsiden af teltet. Jeg kryber ind i teltet igen, falder ikke rigtig i søvn. Ud på morgenen drejer vinden, det er et typisk tegn på, at lavtrykket passerer forbi. Men det betyder også, at vi må ud at flytte vindmuren. Jeg prøver at råbe over til drengene, der ligger 5 meter fra os, men de hører os ikke i larmen. Skal alligevel tisse, og min tisseflaske er fuld, så jeg hopper i tøjet igen. Til min overraskelse sidder de allerede

omklædt, klar til at trodse vinden og pakke lejren ned. Nu ligger deres telt i læ af vores, fordi vinden et drejet, så de mærker ikke vinden så voldsomt. De ser meget skuffet ud, da de får at vide, at vi bliver liggende i dag. Men Holger, som giver os updates i forhold til vejrsystemerne, har skrevet at vi kan forvente vinden tager til i løbet af dagen op til 20 m/s, så der er ikke noget at gøre. Men hvor er det fedt at være på tur med folk, der er klar selv i dårligt vejr. Alle mand ryger i tøjet, for vi skal stadigvæk flytte snemurene. Da alle er ude, kan de nu nok se, at der ikke er chance for at komme frem. Vi vil få vinden lige i ansigtet, sigten er lig nul og sneen ligger dyb. Det bliver da også en mindre kamp at få bygget mure i vinden, men der smil på og der bliver taget billeder. Resten af dagen er gået med at opdaterer dagbøger, læse og sove. Nu skal jeg til at have gang i gryderne, for i dag er det os, der giver mad... Når der ikke kan være anderledes, er det nu meget hyggeligt at ligge vejrfast, men i morgen VIL vi af sted!

Robert

Dag 17 – En dag i bidevind

skrevet af [Erik](#) d. 17. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Vi vågnede friske og veludhvilet i morges kl. 06. Ovenpå dagen i går, havde vi alle sovet en del, og blev enige om at starte en time før. Bedst som vi tog teltene ned, begyndte vinden at tage til igen. Desværre var den nu drejet, så de 10-14 m/s har i dag blæst skråt ind fra højre. Det er drøjt sådan at gå op mod vinden en hel dag. Derfor prøvede vi noget nyt, nemlig at gå i vifteformation som er andet cykelhold i sidevind. På den måde er det manden yderst til højre, samt hans pulke, der bryder vinden. Førret er ok, så det hjælper alligevel ikke det store at trampe spor for hinanden. Vi blev stoppet af vinden i sidste march-interval, og måtte hjælpe hinanden med at sætte telt op, for ikke at miste et telt i vinden eller knække en stang. Alt gik fint og vi sidder nu trygt og varmt med en glohed skål pølsemix i hånden, godt røde i ansigterne :o) Jeg talte med vejrtjenesten over satellittelefon for en time siden. Lørdag skulle vi få 25 m/s og sne igen, indtil da, skal vi regne med 10-12 m/s fra samme retning som i dag. Men vi er fødte optimister, og har bestemt os for, at vi får vinden i ryggen og solen i ansigtet i morgen :o) Dagen i dag har også været utrolig flot, fygensneen løber hen over de endeløse vidder og ligner nærmest et bølgehav. Vi er lige der, hvor vi skal være og det her er et ægte polareventyr, lige efter bogen. Nu sidde jeg og skraber gryden for de påbrændte rester efter dagens gryderet, og om lidt kryber jeg ned i min varme sovepose :o)

Robert

Dag 18 – Vi er stærke sammen

skrevet af [Erik](#) d. 18. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Endnu en dag er gået på vores fantastiske rejse, og det blev en af de længere. Vi har som sagt lidt blæst i vente i morgen, DMI siger det skal blæse fra tidlig morgen med 40-50 knob (18-23 m/s), og at der skal komme sne op af dagen. Ja havde det bare været rygvind :o) Så vi valgte at tage en ekstra time i dag og gik således 8 effektive timer og kom os 27 km. Fra 0930-1830 gik vi imod vinden og var godt trætte da vi skulle slå lejr. Vinden tog til op mod 15 m/s da vi skulle have telte op, så vi hjalp hinanden med snemure og var alle på, da teltet skulle op. Det lyder måske meget tilforladeligt at trave 8-10 timer med en pulk, men man glemmer ofte, hvor meget energi lejrlever kræver. Det er her de brugte energidepoter skal fyldes op, men først skal alt være på plads. Således kan vi her kl. 22 gå til ro. Sne er blevet til varmt vand i termokanderne, maden er tilberedt og spist, og vi skulle også lige have limet fæller fast på Alexanders ski. Jens Peter og jeg stod for aftensmaden og jeg serverede min anden overraskelse på turen, nemlig mor Grethes banankage. Den faldt i god jord, og stemningen var i top. Om 7 timer ringer vækkeuret igen, så jeg vil skynde mig at krybe i posen....

Robert

Dag 19 – Summit Day

skrevet af [Erik](#) d. 19. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Så nåede vi det højeste punkt på vores tur (2500 m), og her fra går det kun nedad de resterende 255 km. DMI i Kangerlussuaq havde lovet en mindre storm fra i morges, men da vi vågnede kl. 06 i vores fæstninger, beredt på hvad som helst og ikke mindst vejrfast, var det for første gang længe næste vindstille. Vi valgte at se tiden an, og kl. 0733 ringede vi til vores vejrfar Holger, som nu nok mente vi kunne bevæge os ud, da lavtrykket fra nord først ville ramme senere. Der gjorde vi så, kl. 1012 stod vi klar foran pulkene, klar til at indtage Summit. Det blev ret hurtigt White out og vinden tog til, men vi gik fint. Kl 15 stod vi på Summit og kunne give hinanden high five's. Endnu et milepunkt er nået, og mål føles tættere på. Herfra tog vinden dog til, og der kom sne i luften. Kl. 1612 var vinden blevet så tilpas stærk, at vi måtte slå lejr. Det var en god ide, for bedst som vi havde fået bygger snemurene, stod vi midt i den lovede storm. Alle mand hjalp med at slå telte op, og vi er ved at være rutineret i det skidt, også i dårligt vejr, så alle mand kender sin plads, og tingene sker effektivt. Dog kan jeg stadigvæk prale af, at jeg alene kan bygge en snemur dobbelt så hurtigt, som Alexander og

David selvom de arbejder sammen :o) Nu ligger vi barrikaderet i vores telte, dugen plafre lige voldsomt nok, men her er trygt og varmt, og om lidt er der Maaaad!!!

Robert

Dag 20 – Vejrfast

skrevet af [Erik](#) d. 20. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Sneen pisker mod teltdugen, der plafrer nok så livligt i vinden. Jeg ligger ovenpå min sovepose med min bog i hånden, er for anden gang i mit liv ved at læse om Amundsen og Scott's kapløb til sydpolen. Tænkte det ville være autentisk læsning til en tur som denne.... Måske jeg skulle have taget en krimi med, det er knap inspirerede at høre om folks lidelser i kulden, når man selv er på polartur 😊 Men vi er trods alt noget mere privilegerede end dem, teltet er varmt, det samme er kakaoen i min kop. Ude står alt i et. I morges da jeg skulle på toilet, blev mine underbukser fyldt med fygesne, så nu hænger de til tørre i tørre-nettet. Jens Peter og jeg er ikke helt enige om, om det er ok at skide i forteltet. Som gammel stolt Siriusmand, nægter jeg simpelthen at lade det ske, så hellere våde underbukser 😊 For et par timer siden var vi alle ude og skovle sne. Forteltet på Alexander og Davids telt var kollapsede, da sneen havde tyngt det ned. Ingen skade var sket, og det kunne rejses igen. Nu er de ude hvert 45 minut og skovle sne, så det ikke sker igen. Snemurene blev udbedret og udbygget. De var blevet lidt slidte efter nattens blæst. For lidt siden gik lynlåsen i stykker i drengenes telt, så de har måtte skifte den ud, også det klarede de fint. De er begge enige om, at de for alvor har fået polareventyr for pengene. Vejrpognozen siger, at vi skulle kunne komme videre i morgen. Dog vedbliver vinden at blæse fra SØ, så de næste dage beholder vi skimasker og goggles på. Solcremen kunne vi godt have sparet 😊 Om en time indfinder dagens højdepunkt sig, nemlig aftensmad!!!!

Robert

Dag 21 – På den igen

skrevet af [Erik](#) d. 21. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Da vi forlod lejren i morges, lignede den mest af alt et meteorkrater. Snefanerne havde bygget sig op i højde med teltene, og pulkene lå under en meter sne. Det var lidt af et arbejde at grave alt fri, men Hey!!! Solen stod højt og der var total vindstille! Vi var helt høje allesammen,

tænk at det kan være så behageligt at nedbryde lejren. Af sted kom vi, og som Jens Peter formulerede det, var vi som en flok kvæg, der lige er blevet lukket på græs. Efter en time var vi alle ved at koge over og gik med ærmerne skubbet op og med pandebånd i stedet for huer og goggles. Jeg måtte endda smide mine skalbukser og hoppe i shorts for første gang, dog med lange underbukser under. Det var helt fantastisk at kunne nyde pauserne, og at de ikke bare var noget, som skulle overstås. Sådan gik vi de næste to timer, indtil det begyndte at trække op. Det blev igen white out og vinden tog til. Øv tænkte vi, nu var det lige så godt... Men pludselig drejede vinden, og vi fik sørme den fineste medvind! Den tog til op af dagen, og i 7 time, var der virkelig skub på! Så meget, at det ville blive kritisk at slå lejr, hvis vinden tog mere til. Nu gik det lige så godt, men 26 km er også godkendt. Vinden skulle i følge Holger blæse samme retning i morgen, så vi tager nok en ekstra lang dag foran pulkene, da medvind er sjælden fænomen her oppe. Her til aften skulle vores medbragte rensdyrørølse deles i 4 lige store stykker... Det var en længe ventet begivenhed, og ikke mindst et stort ansvar for Alexander, der skulle skære for. Det skete under stor bevågenhed og der fløj mange kommentarer i luften. Men alle fik det stykke, de mente var det største, og så er alt jo godt 😊

Robert

Dag 22 – Vindskagler og medvind

skrevet af [Erik](#) d. 22. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Bum! 31 km kunne det give til i dag, men de var ikke let købte. Da vi stod op i morges havde terrænet ændret sig fuldstændigt. Hvor vi igår slog lejr på pandekage flad sne, stod der nu Vindskagler så langt øjet rakte.

Vinden vendte igår 180 grader, så i stedet for at blæse fra sydøst, blæser det det nu fra nordvest. Det er vi super glade for, for det betyder rygvind. Men da vi lige har fået en masse nysne, betyder det også, at der ligger en del løs sne, som vinden kan flytte rundt på, lidt ligesom sand i en ørken. Sneen bliver pakket hård af vinden, og nogle gange bygger sneen sig op i hårde skagler, der får overfladen til at ligne et bølgehav. I dette tilfælde var bølgerne 1 1/2 meter høje.

Det var faktisk rart til afveksling at skulle gøre vejvalg, og ikke bare gå en lige linje. Op og ned, højre og venstre! Men det gør også, at vi må gå lidt længere, og arbejde lidt hårdere, for at nå over de 30 km som var dagens minimumsmål. 11 timer inkl. pause var vi igang, og så var der også udsolgt.

Her kl. 22 er maden næsten færdig, og vi kan ikke vente med at slubre Jens Peters gryderet i os. David har desuden meldt, at han i dag vil give sin surprice nummer 1, det er næsten som juleaften jo :o)

Grunden til den lange dag er, at vi muligvis får et lavtryk ind sidst på ugen, som kan give mere sne og Gud forbyde det, vejrfast! Men det tænker vi på til den tid, indtil da glæder vi os over, at holder stadig fungerer super godt. Vi hjælper hinanden, og hver gang en har taget en tørn oppe foran når vi går, smækker vi skistave og siger godt arbejde. Nu er der mad, så jeg er den der er smuttet!

Robert

Dag 23 – Muligvis sidste opdatering herfra

skrevet af Erik d. 23. april 2015 i Indlandsis krydsning 2015

Det bliver en kort Update herfra. Vores solcellelader døde her til aften, så der bliver desværre ikke opdateret foreløbig, da vi må spare på strømmen. Vi har dog rigeligt med Strøm på vores satellittelefon, men den vil vi spare fra nu af. Vi har det ellers rigtig godt alle sammen.

Dagen i dag bød på 27 km, 7 1/2 times effektiv gåing og høj sol på en blå himmel.

Vejrudsigten er med os for tiden, og går alt godt, er vi i mål d. 28 om 6 dage. Håber vi får fikset vores lader, om ikke andet kan I følge os på gps og så skriver vi, når vi er i mål.

Robert

Dag 24 – Vindskagler

skrevet af Erik d. 24. april 2015 i Indlandsis krydsning 2015

Vi har stadigvæk lidt strøm på telefonen, så vi vil lave lidt korte updates de sidste dage.

Dagen i da var tung, vindskaglerne ligger stadigvæk på tværs af vores rute, og det er blevet til nogle fine styrt og en dejlig masse vælt med pulken.

Vi holder knap 3 km i timen og har som mål at nå minimum 25 km pr dag indtil d. 28, hvor vi tager en monster dag på 40-45 km. Det er dog meget usikkert og kan ændre sig time til time.

Humøret er højt, og vi glæder os over, at vi for første gang længe kan se de store vidder.

David og jeg var sikre på, at vi så de første fjelde i dag. Der viste sig dog at være en luftspejling... Snydt for en 10'er... Men vi blev nok så glade 😊 I morgen venter endnu en dag i punkerne, de kan bare komme an!

Robert

Dag 25 – Satans til sneskagler

skrevet af [Erik](#) d. 25. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

11 timer har vi været på farten i dag, men vi fik vores 25 km, og så er vi tilfredse! Nok så mange gange har pulken kilet sig fast i en snefane, og nok så mange gange har vi rykket og hevet med al kraft for at få den fri!

Men frem kommer vi, stille og roligt! Vi er faldet til 1830 m i dag, men det ligner stadigvæk, at det går opad... Hmmm!

Inden længe får vi fjordene og isbjergene at se, måske om tre dage!

Vi er allerede begyndt at snakke om, hvad vi skal have at spise. Jeg har lovet at lave pizza så snart vi kommer frem, og den bliver vild :o)

Robert

Dag 26 – Satans til sneskagler part II

skrevet af [Erik](#) d. 26. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

11 timer 30 minutter kunne det blive til i dag. På den tid kunne vi tilbagelægge 25,3 km.

Ja... De satans sneskagler volder lidt problemer, og i dag havde vi glæden af at håndtere dem i white out. Så alle mand har været nede og bide i sneen mind den gang og det er blevet sagt en del ukvemsord. Men det sidste gå-interval, var det som om at det hele åbnede sig op..., ja vinden lagde dig endda da vi skulle slå lejr, så måske vi er ved at være ude af det nu??? Vi håber!

For første gang har vi kunne slå lejr uden at bygge en høj snemur, uden at teltet blafre i vinden når det skal rejses, herligt. Og vejret ser desuden ud til at være med os de næste dage, så vi krydser fingre for, at vi kan være nede om 3 dage.

Til aften serverede David turens sidste overraskelse. Lækker ost og noget spansk/fransk lækkerhedspølse! Vi fik alle tåre i øjnene af glæde. Nå men vækkeuret ringer om 7 timer, så det er på tide at hoppe i seng.

Robert

Dag 27 – 2 dage tilbage... Måske?!

skrevet af [Erik](#) d. 27. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

27 km på 10 timer og 30 minutter. Heller ikke i dag kom vi sovende til dagens mål, som var den første af en række positioner med navnet "Ned". Dem er der nogle stykker af, som vi de sidste 68 km skal følge, for at komme bedst muligt ned til Isotoq og mål!

Vi lagde de sidste sneskagler bag os i går, men benene var også tydeligt mærket heraf til morgen. Det har sneet en del, så vi måtte skiftes til at trampe spor. Heldigvis har der ikke lagt sig mere en 15 cm, men det gør det alligevel lidt tungere at være første mand.

De to første timer gik fint, men så blev der White out..., igen! Og undertegnede måtte tage teten, som den eneste med kompas og nok færdigheder til at bruge det ;o)

De første 3 timer gik som en drøm, drengene måtte endda bede mig sætte farten ned... Men, prisen blev betalt i dagens 6 time, da jeg gik fuldstændig sukkerkold og med rystende ben, bad Alexander og David om at tage lidt af mine kilo fra pulken. De sprang selvfølgelig til med det samme, og med vægten fordelt, fortsatte vi ydeligere 2 timer, til vores mål var nået.

Alle er her til aften godt møre, men vejret tegner til, at vi kan komme ned på 2 dage, hvor den sidste bliver et monsterstræk på 40 km.

Således har vi 28 km til næste position, hvorfra vi drejer syd, og hvorfra vi gerne rigtig skulle mærke, at vi faktisk går nedad. Derfor er vi også gået ombord i slikreserverne, så vi kan loade depoterne. Her til aften er det David og Akexander der laver mad, og de har proklameret, at de smider en hel pakke Lurpak i gryden.

Jens Peter og jeg har alt for meget brændstof tilbage, så vi ligger pt og gasser den ovenpå soveposerne, mens vi gnasker knækbrød og Faaborg-leverposteg... Livet er herligt!

Robert

Dag 28 – Wow for en dag!

skrevet af [Erik](#) d. 28. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Det er ikke til at beskrive, hvor god, herlig og oplevelsesrig en dag vi har haft. Det blæste en del da vi stod op i morges, men da vi skulle ændre kurs, fik vi sørme en lille medvind skråt fra højre.

Det har blæst 12m/s hele natten, så gårsdagens halvfesne føre, var over nat forvandlet til knaldeføre! Hårdt pakket herlig sne! De første 10 km blev således "løbet" på 2 timer, og efter 6 1/2 time var vi ved næste position, hvor vi skulle dreje stil syd.

Undervejs kom de første fjelde til syne, og kort efter også fjordene til syne med isbjerge i der fjerne! Hold da op! Pludselig føler man sig nær noget "levende" og trygt igen, vi har sgu ramt østkysten! Men hov, sørme om der ikke dukker to telte op i horisonten...

Det hele går stærkt, vi har egentlig lyst til at være alene her den sidste dag. Men så høres hundehyl, og jeg kan ikke styre min nysgerrighed! Efter 10 min er vi ved lejren, og en fanger kommer ud og trykker os i hånden. Kort efter dukker to norske jenter ud af det andet telt, de er på vej til vestkysten, hvor de skal hente nogle turister, som skal køre med retur over isen. 10 dage regner de med, lidt hurtigere end vores 29 :o) Men de er vældig flinke og vi får os en hyggelig snak.

Jeg er lige ved st spørge, om ikke jeg lige skulle hoppe med på slæden, men nej, min mor vil nok gerne at jeg ser at komme ned.

Den næste time slæbte vi side om side, det går stejlt nedover herfra, og vi kan glide af sted med 6 km i timen, vidunderligt! Flere fjelde kommer til syne, og vi tager en masse billerder. Kl. 20 gør vi Holt efter knap 40 km, i morgen venter bare 28 km, hvoraf vi skal 950 højdemeter ned. Vinden har taget til, og er i gang med at bearbejde sneen, så vi kam skøjte os med i morgen.

Drengene har lige kaldt, at der er mad... Livet er herligt!

Robert

Dag 29 – I mål

skrevet af [Erik](#) d. 29. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Væggeuret ringer kl. 0500, så bør man være træt... Og det er vi også! Men fulde af spænding, for NU skal vi gå den sidste dag ned. Vi føler os allerede nær trykke rammer, fjeldene i horisonten vidner om kyst, om mennesker. Det blæser meget, men vi har 100 % medvind. Vi må alle hjælpes med at få teltene ned, men det er vi også gode til.

Alle er i hopla, vi har egentlig ikke travlt, for det er sidste dag, og turen de sidste 1000 meter ned, skulle være flot. Vi har alle dunjakker på fra start, for flere steder kan vi glide ned uden at lave noget som helst, og spår en kold dag!

Men hov, 2 km nede stopper vinden fuldstændig op, som om ham som har sendt alt slags dårligt vejr har forsøgt alt for at kue os, nu har besluttet sig for, at han lige så godt kan give op og i stedet give os det bedste han har. Indenfor 15 minutter stiger temperaturen til det tropiske og vi måtte alle smide dunjakker og flere af os tager skaljakkerne af og må trække ærmerne op.

I næste pause når det en skala, hvor folk smider trøjerne og går i netundertøj og jeg må smide alt tøjet i pausen, bare fordi jeg kan! Ruten går ned mod en sø, fjordene kommer tættere på, vi glider ned i varmen mens isbjerge i åbent vand kommer tætte på... De er store! Jeg

spørger Alexander, hvor langt han tror der er over til det nærmeste isbjerg. Han siger 2 km. Jeg tager GPS'en frem og måler... 21 km! Ok de er store de isbjerge!

Søen kommer til syne og vi skal køre et stejlt stykke ned til den, der er perfekt sne til lidt telemarkkøring, og jeg hujer mens sneen flyver om ørene! Jens Peter bander og tager skiene af, han kører den safe, klogt! Ji ji... Ji ji... oooonit!!! Ji ji. Hva er det for nogle sære lyde? I næste nu råber Alexander og David, der kommer en hundeslæde... Der kommer en hundeslæde!!! Og ganske rigtigt, 5 hvalpe løber løse i front, og et spand på 16 fine Grønlandske slædehunde er i færd med at trække en slæde med fanger op af den 30 grader stejle stigning!

Han kører storsmilende op til os og stopper hundene, der er ved at koge over i varmen, og de smider sig i sneen for at køle af. De små hvalpe løber glade op til os og vil snakke, de er 4 måneder gamle, og herlige. Bent, som han hedder, hopper af slæden og siger hej hej. Jeg snakker kun lidt dansk/engelsk, men velkommen... har I set en Bjørn? Bent sveder i varmen, har står i T-shirt. Øhhh nej! Og hej med dig Bent... Bent siger, nå okay, jeg så Bjørn her igår, og ville gerne ha den.

Det næste han spørger om, er om han skal køre vores pulke til bygden. Vi afslår pænt, dem trækker vi selv det sidste stykke også. Men vi sætter os blandt hundene i sneen, og hygger med dem i solen et kvarters tid, mens Bent vikler hundenes skagler ud. Men vi må videre og Bent skal ud og finde sin Bjørn. Vi kører det sidste stykke ned på den frosne sø, som ligger fladt udstrækt med store snedækkede fjelde rundt om og er dækket af et hvidt tæppe af sne. For enden kan vi se porten til Isortoq, to fjelde danner søjlerne og derfra er der 5 km tilbage.

Vi glider af sted over søen, føret har hele dagen været det bedste på turen, og vi føler ikke vi laver noget som helst. Snakken går, vi reflektere indbyrdes, snakker om meningen med livet, kærester der savnes og hvad vi skal spise til aften :o) vi når til porten, hvor vi holder pause....

En lang pause i solen, sidder i korte ærmer, udsigten er til at tude over. Nu har vi 5 km hjem, vi går op i porten, den er majestætisk. Op til højre fortsætter et slædespor direkte nærmest lodret op over fjeldene... Det kan ikke passe, siger vi nærmest i kor. Skal vi virkelig den vej!!! Men det skal vi, og jeg trækker begge mine pulke hen mod opkørslen. I spøg vil jeg lade som om, at jeg har tænkt mig at trække begge pulke op.... Jeg klikker skiene af og begynder... Sparker huller i sneen til fødderne og trækker til, men hov, det går!!! De andre griner og råber, det der, det kan du sku ikke!!! Hmmm, jo fandme! Jeg trækker til og skridt for skridt kommer jeg op... Der bliver stille.

Efter 5 min med høj puls er jeg oppe, godt selvtilfreds... Men hva faen, nu kommer de andre, også med 2 pulke! Jeg har ikke monopol på coolness åbenbart :o) Bakkerne fortsætter, det har været en fantastisk varieret dag, og vi har ikke lyst til at eventyret skal ende! Op over endnu en bakke... Wow, der ligger bygden! Sikke et syn!

Den lille bygd ligger på en lille ø, et kæmpe isbjerg ligger i baggrunden og fjordsystemerne folder sig ud i baggrunden. De sidste fællesbilleder knipses og så går det nedover. Vi følger slædesporet over fjordisen, ji ji, ji ji... Bent kommer susende forbi og vi springer ud af sporet, endnu en hundeslæde med fanger kommer susende den anden vej fra byen, der nu ligger 500 meter væk. Han stopper kort op, smiler og siger velkommen til Isortoq. En flok børn løber ned ad Bakken fra byen og ned på isen. De største af dem løber os i møde! Da de når op til os stopper de og bliver generte. Vi ser sikkert også farlige ud. Vi rækker dem hånden og siger hej. De griner og præsenterer sig, Loui, Michael, Louise og den sidste pige smiler bare. Så tager Loui fat i min snor til pulken og begynder at trække... Jeg hjælpe dig siger han. You okay? Et kapløb starter, vi har fået hver vores hjælper og de vil alle have os først op til byen. Det er som taget ud af en film, hunde hyler og små børn i flyverdragter og vanter tumler ned af Bakken. De ældre fra byen kommer og hilser på... Vi er de første der krydser isen i år, og denne lille afsides beliggende bygd får sjældent besøg. Super autentisk!

Bent kommer og spørg, om vi vil med på rypejagt og slædetur i morgen... Joook tak, eventyret er ikke slut. De er er søde at åbne butikken for os og her møder os et syn for guder!!! Vi får tåre i øjnene over al den mad og kurvene bliver fyldt med bacon, med lidt bacon... Og flæsk, pølser, chips, Faxe kondi, marcipanbrød, mælk, og vi handler ind til hotdogs. Ungerne står forventningsfulde ude foran, jeg har købt 20 slikkepinde og bliver dagens helt, da jeg kommer ud af butikken.

Her til aften har vi fyldt os med hotdogs og lækkerier! Vi har fået en madras i fælleshuset og kan slet ikke fatte al den luksus... Vi er blevet lidt tynde, men mon ikke vi nok skal få indhentet det de næste dage. I morgen har jeg fødselsdag, jeg skal på hundeslædetur og vejret bliver helt perfekt. Nej eventyret er ikke slut, og I skal få en Update mere i morgen.

Robert, der nu er gået kold på din madras!

Dag 30 – Eventyret fortsætter

skrevet af [Erik](#) d. 30. april 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Jeg har selv boet i Østgrønland i 2 år, mens jeg gjorde tjeneste ved Sirius. Der findes ingen bygder og ingen grønlandere i nationalparken som patruljen overvåger. Lige siden har jeg

haft en drøm om at opleve og måske bo i en bygd, hvor man lever traditionelt og driver fangst. Men det er en uddøende kultur og der findes ikke mange steder af den slags længere.

Men Isortoq er noget af det tætteste man kommer. Her er ingen snescootere, man kører hundeslæde og her lever ægte fangere. Bent er en af dem, og i dag skulle vi altså på slædetur med ham, ud og finde ryper... Måske Bjørn!

Først har vi rengjort udstyr og tørret telte, og dagen startede med en tur i butikken, hvor vi igen gik amok i mad :o) Vi har fået et par venner i Bents børn, som render os i røven og vil hjælpe med alt. De er søde og især Loui og jeg er blevet perlevenner, efter vi vandt kapløbet op til byen.

Kl. 12 har vi aftalt at mødes nede ved den lille havn, hvor dagens sælfangst er ved at blive parteret. Bent har allerede spændt hundene for slæden, og han må slå med pisken over hovederne på dem, for at holde dem nede, de vil af sted! Jeg har taget ski på, så jeg kan løbe ved siden af slæden, som man gør ved Sirius. Jeg har T-shirt på og bukserne smøget op over knæene, det er varmt i solen! David og Alexander skal sidde på slæden, de tykke jurister/turister har store dunjakker på :o) Bent fjerner bremsen, og vi flyver hen over isen!!!

Hundene trækker helt vildt, og hiver os over de bakker vi havde besvær med at slæbe os over igår. Det er som at køre rutsjebane. David og Alexander er henrykte, og lidt skræmte når vi suser ned og skrænterne. Vi sopper ved porten fra igår, her spejder vi efter ryper, men her er ingen. I stedet sætter vi os blandt hundene, som ligger rullet ud i den varme sol, og drikker en kold cola. De er meget kærlige hundene, og det er tydeligt, at Bent behandler dem godt.

Lidt efter kører vi ned på søen, vi kører langs med fjeldsiden og spejder. Hvalpene løbet omkring os og leger. pludselig ser Bent en rype, han peger, og giver mig riflen... Du skyder Robert! Yees tænker jeg, den ordner jeg. Jeg går kæk hen mod fjeldsiden, rypen står i fint med siden til 30 meter oppe. Jeg tager sigte, holdet vejret, trykker af og skyder flot.... Lige over! Bent griner og siger noget jeg vælger at overhøre! Klokken er mange og vi vender slæden hjem. Suser over søen, op i porten, jeg mærker mine trætte ben og vablerne på mine hæle! Men det er ligegyldigt, det her er fedt. Vi stopper samme sted, hvor vi nød udsigten over bygden igår.... Drikker en cola mere.

Bents mobil ringer, han svarer og råber så højt... Nanoq Nanoq! Isbjørn der ovre, han peger over mod sydfjorden... Vi skynde os hjem siger han, jeg skyde Isbjørn! Wow tænker vi og så går det stærkt! Jeg klamrer mig til slæden, der flyver ned over, hvad der svarer til en rød piste. Da vi kommer ned på isen og kører mod bygden, er hele byen på den anden side.

Joller bliver sat i vandet og slædet suser af sted i retning mod sydfjorden. Bents børn tager sig af hundene og han selv hopper i en jolle. Ja så fik vi det med tænker jeg, hvor autentisk kan det blive? og måske får vi lov at se fangerne komme hjem med en rigtig Bjørn.

Jeg har inviteret drengene på boller og fødselsdag, så jeg slentrer op til huset og slår en dej op. Børnene hjælper til, og vi hygger med at puste balloner op og bage boller. Bent kommer slukøret tilbage, ingen Bjørn. Men vi spiser boller og jeg får sunget fødselsdagssang på Grønlandsk af børnene. Bent forærer mig en isbjørnetand og en klog fra en Bjørn han har skudt. Det er meget stort! og jeg får en halskæde med en figur skåret af en tand fra en spækhugger af hans datter, og en tupilak (figur der har åndelig kraft) fra en sælklog af hans søn. Sikke en fødselsdag!

Nu ligger jeg på min madras og forsøger at fordøje indtrykkene... Der er mange og i morgen bliver vi hentet med helikopter og flyver til Tasiilaq... Mon der bliver lige så eventyrligt???

Robert

Dag 38 – På vej hjem i flyveren

skrevet af [Erik](#) d. 8. maj 2015 i [Indlandsis krydsning 2015](#)

Sikke et eventyr, en tur over isen er eventyrlig på mange måder, men eventyrer behøver ikke stoppe, der hvor indlandsisen rammer fjeldene på kysten. Jeg har haft nogle fantastiske dage i Isortoq og senere Tasiilaq.

Bygderne ligger 20 min fra hinanden i helikopter, og selve flyveturen er et eventyr i sig selv. Man kan skue ind over isen, og virkelig få et indtryk af sin bedrift. Store isbjerger ligger som giganter i det grønblå ishav og fjordene synes endeløse. Man kan se spor fra bjørne i sneen på fjordisen, og hvis man er heldig, en levende Bjørn.

Tasiilaq dukker op i en beskyttet bugt, husene står på piller af træ og stråler i alle farver rundt på fjeldene. Der er liv og glade dage i byen, og her er rig mulighed for hundeslædeture, sælfangst eller en tur på ski. Jeg blev her 6 dage og var ude med hunde 2 gange, og jeg gik også en enkelt tur til fjelds på ski. Folk er super flinke og imødekommende og her er så smukt og her er så mange muligheder, at jeg har beslutter at vende tilbage allerede til sommer, for at padle kajak :o)

Det har som sagt været et sandt eventyr at krydse indlandsisen med DitEventyr.

568,1 km er tilbagelagt i fugleflugtslinje på 28 1/2 dag. Vi har oplever både med og modvind, ja endda snestorme. Vi har haft ned til minus 33 grader og vi har haft høj sol. Vi har hjulpet hinanden og vi har fungeret som et team. Vi har været trætte sammen, glade sammen, men aldrig har vi været sure og alle har været konstruktive hele vejen igennem.

Turen og isen er hård, og ingen tur kan sammenlignes med en anden. Nogle ture får meget sne, andre meget vind. Nogle får ekstrem kulde, andre vader i vand til slut. Om man bruger 8 dage (den nuværende rekord, som bliver forsøgt slået i år), eller 35 dage er ligemeget. For det er i rejsen, den ydre som den indre, at du finder dit eventyr.

Vi takker af for denne gang. Tak for eventyret

Robert

The End!